

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 37. europaudvalgsmøde

Dato: onsdag den 29. maj 2019

Tidspunkt: kl. 08.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Finn Sørensen (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3697 (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni 2019

a) Dop. 13: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) (omarbejdning)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2018) 0634

Rådsmøde 3696 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EUU alm. del (18) – bilag 714 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (18) – bilag 320 (udvalgsmødereferat side 485, senest behandlet i EUU 30/11-18)

Udlændinge- og integrationsministeren: Vi er kommet til sidste rådsmøde for retlige og indre anliggender under rumænsk formandskab. I har allerede modtaget samlenotatet og en skriftlig forelæggelse af to af de tre sager, der er til drøftelse på rådsmødet.

Udsendelsesdirektivet

Når jeg alligevel har en sag til mundtlig forelæggelse i dag, skyldes det, at der i Rådet er opnået enighed om forslaget om omarbejdningen af udsendelsesdirektivet med undtagelse af en bestemmelse, der vedrører den såkaldte grænseprocedure (artikel 22). Der er således tale om en delvis generel indstilling. Da forslaget vil have både lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser, forelægger jeg sagen til forhandlingsoplæg. Spørgsmålet om grænseprocedurer vil blive forelagt til forhandlingsoplæg særskilt på et senere tidspunkt, når man også er nået til enighed om det spørgsmål.

Forslagets indhold

Udvalget blev senest orienteret om forslaget til ændring af udsendelsesdirektivet i november 2018. Som bekendt er formålet med forslaget:

- for det første at præcisere, ensarte og videreudvikle de eksisterende fælles regler for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der har ulovligt ophold i EU;
- for det andet at sikre, at medlemsstaterne anvender reglerne om udsendelse mere konsekvent og effektivt og dermed mere effektivt modvirke sekundære bevægelser mellem EU-landene, og
- for det tredje at skabe en mere sammenhængende proces fra indgivelse af asylansøgning til afslag på asyl til udsendelse.

Jeg selv og regeringen ser disse forslag som vigtige fremskridt henimod, at vi alle bliver bedre til at udsende tredjelandstatsborgere, der ikke har lovligt ophold i EU. Jeg mener også, at forslaget er en vigtig del af Kommissionens pakke af lovgivningsinitiativer, hvis overordnede formål er at begrænse ulovlig indvandring og sekundære bevægelser af tredjelandstatsborgere uden lovligt ophold i EU.

FO *Forhandlingsoplægget*

Som nævnt forelægger jeg forslaget for udvalget i dag med henblik på forhandlingsoplæg. Forhandlingsoplægget vedrører hele kompromisforslaget, dog undtagen artikel 22 om grænseprocedurer, som ikke indgår i forslaget om delvis generel indstilling. Det forhandlingsoplæg, jeg søger opbakning til i dag, lyder som følger:

- Regeringen støtter forslaget, som det foreligger, idet EU-medlemsstaterne med forslaget samlet set får smidigere og mere effektive udsendelsesprocedurer.
- Regeringen støtter, at forslaget rummer den fornødne fleksibilitet i forhold til Danmarks nationale procedurer.

Kenneth Kristensen Berth bad om en præcisering af samlenotatets formulering om, at det ville "være nødvendigt at revidere fristerne for påklagelse af en tilbagesendesafgørelse, som ikke vedrører afslag på asyl". Indebærer det, at fristerne for påklagelse ville blive kortere eller længere?

Han henviste også til samlenotatets afsnit om, at man ville få mulighed for at anmode om opsættende virkning for sin klage "senest samtidig med fristen for at påklage en tilbagesendesafgørelse". Hvordan var det en ændring af de gældende regler?

Endelig spurgte han, hvorfor man kun ville forlænge indrejseforbuddet for personer, der udgjorde en sikkerhedstrussel, fra 5 til 10 år. Hvorfor ikke permanent?

Rasmus Nordqvist forstod ikke samlenotatets afsnit om opsættende virkning. Hvis der bliver klaget over en udsendelse, bliver den vel sat i bero, mens den bliver behandlet?

Forslaget omfattede voldsomme stramninger, herunder lange frihedsberøvelsestider og indrejseforbud i op til 10 år. Men ville direktivet til gengæld medføre, at landene ikke kunne gå videre endnu, hvis de måtte ønske det?

Finn Sørensen bad ministeren sætte lidt flere ord på grænseprocedurerne, selv om de ikke var en del af forhandlingsoplægget. Skulle asylbehandlingen foregå ved de ydre grænser? Det var vel stadig dansk lovgivning, der skulle følges, men hvordan ville man sikre det?

Desuden spurgte han, om der var punkter, hvor forslaget ville medføre stramninger i gældende dansk lovgivning.

Endelig ville han gerne vide, om der var taget højde for indvendingerne i Amnesty Internationals hørings svar fra 29. august 2007. Organisationen mente dengang, at der ikke var taget nok hensyn til grundlæggende internationale forpligtelser vedrørende frihedsberøvelse, beskyttelseshensyn og retten til familieliv.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at der ville blive tale om kortere frister.

Om opsættende virkning svarede hun både Kenneth Kristensen Berth og Rasmus Nordqvist, at der for asylansøgere allerede var opsættende virkning i forbindelse med de pågældende sager.

Angående indrejseforbud svarede hun begge spørgere, at det ville blive muligt at forlænge indrejseforbuddet ud over de 10 år i tilfælde, hvor man vurderer, at personen er til fare for sikkerheden i Europa.

Svaret på Finn Sørensens første spørgsmål lød, at hensigten var at gøre asylproceduren så effektiv som muligt for at forhindre, at folk bare rejser videre til andre lande inden for EU, for det havde ingen af landene interesse i.

Udrejsefristen var i øjeblikket på 7 måneder, så på det punkt ville der blive tale om en stramning af de gældende danske regler.

På spørgsmålet om Amnesty Internationals indvendinger svarede hun, at hørings svaret ikke var afspejlet direkte, men der var mulighed for, at Europa-Parlamentet kunne inddrage det, da der stadig ville gå en rum tid, inden forslaget ville blive endeligt vedtaget.

Kenneth Kristensen Berth kommenterede Finn Sørensen spørgsmål om asylbehandling ved de ydre grænser ved at sige, at den lovgivning, der lægges til grund, må være den i landet med den pågældende ydre grænse. Hvis folk kommer til Italien, må man vel behandle efter italiensk procedure. Ellers giver det ikke mening at tale om sekundære bevægelser, og hvordan man forhindrer dem.

Han spurgte ministeren, om den opsættende virkning ville blive udvidet fra kun at gælde asylansøgere til at gælde generelt for udlændinge, som der skal træffes en tilbagesendelsesafgørelse om.

Rasmus Nordqvist henviste til, at man efter gældende danske regler højst måtte frihedsberøve udlændinge i 6 måneder. Betød forslagets minimum 3 måneder, at man skulle frihedsberøve mellem 3 og 6 måneder? Eller kunne man godt frihedsberøve folk i mere end 6 måneder, blot det var mindst 3?

Desuden spurgte han, hvorfor ministeren først bad om mandat nu, hvis der allerede var enighed i Rådet. Var det så ikke for sent at begynde at forhandle? Udvalget skulle tage stilling til regeringens holdning, men den gik ikke ud på ret meget andet end at støtte forslaget. Kunne ministeren uddybe proceduren?

Finn Sørensen var tilfreds med, at ministeren svarede politisk klart, om end ikke så juridisk detaljeret. Men det var lige lovlig optimistisk af ministeren at håbe på, at Europa-Parlamentet ville finde Amnesty Internationals høringssvar fra 2007 frem af sig selv på et tidspunkt, der i øvrigt ville være for sent i processen. Enhedslisten fandt, at forslaget ville svække asylansøgers retssikkerhed og kunne derfor ikke støtte forhandlingsoplægget.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at udsendelsesdirektivet alene handlede om en effektiv udsendelse. Spørgsmålet om asylbehandling ved de ydre grænser var derfor næppe relevant i sammenhængen.

På spørgsmålet om opsættende virkning svarede hun, at det kun var relevant for asylansøgere. For alle andre udlændinge er det i Danmark Udlændingenævnet, der tager stilling til opsættende virkning.

Til Rasmus Nordqvist sagde hun, at forslaget skulle forstås sådan, at EU-lande kunne frihedsberøve mellem minimum 3 og maksimum 6 måneder. Der var derfor tale om en stramning i lande, som efter gældende praksis frihedsberøvede folk i kortere tid end 3 måneder.

Om forhandlingerne i Rådet svarede hun, at der var opnået enighed om alt undtagen grænseproceduren (artikel 22). Forhandlingerne med Europa-Parlamentet ville begynde i efteråret 2019. Der ville ikke blive ændret ved dansk lovgivning.

Kenneth Kristensen Berth havde svært ved at bakke op om forhandlingsoplægget, for på den ene side trak en del ting i den rigtige retning; men på den anden side var det et område, hvor man nødig opgav dansk selvbestemmelsesret. Dansk Folkepartis støtte afhang af, hvordan det forholdt sig med opsættende virkning, for han ville nødig komme til at støtte en potentiel lempelse af reglerne. Som han forstod det, vedrørte forslaget tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere uden lovligt ophold i EU – enten folk, der var ankommet illegalt eller havde fået afslag på asyl. Men i samlenotatet stod der, at man ville få mulighed for at anmode om

opsættende virkning for sin klage "senest samtidig med fristen for at påklage en tilbagesendesafgørelse". Skulle det forstås sådan, at muligheden for at anmode om opsættende virkning for en klage i Danmark var ved Udlændingenævnet, og at den mulighed principielt ifølge EU-retten ville omfatte alle tredjelandsstatsborgere – uanset om de havde søgt asyl eller bare var rejst ind illegalt? Og hvordan var det i så fald en ændring af gældende regler? Havde en tredjelandsstatsborger, der var rejst ind illegalt og ikke havde søgt om asyl, og som derfor skulle sendes retur, allerede efter gældende regler mulighed for at påklage afgørelsen?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at asylansøgninger automatisk havde opsættende virkning, med mindre de er åbenlyst grundløse. Alle andre udlændinge er det i Danmark Udlændingenævnet, der træffer afgørelse om.

Kenneth Kristensen Berth præciserede sit spørgsmål. Betød det, at det nye kun var tidspunktet, hvor en klage skulle indgives – og altså, at forslaget ikke medførte noget nyt om muligheden for at indgive en klage?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede bekræftende.

Kenneth Kristensen Berth glædede sig over det, men Dansk Folkeparti kunne alligevel ikke støtte forhandlingsoplægget, fordi det fastsatte rammer for, hvor meget landene kan stramme.

Rasmus Nordqvist fandt det modsat Kenneth Kristensen Berth fornuftigt, når man med forslaget ville tøjle medlemsstater, som ville gå amok i stramninger. På den anden side var direktivet et opgør med EU's tidligere politik om folks rettigheder. Derfor kunne Alternativet ikke bakke op om forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl. 08.35.